

त्वत्प्रधानं त्वमेव श्रेष्ठो यस्मिन्क्षेत्रे ॥ ७ ॥ कामं वरं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विनिर्दत्तः विशेषेण कृतकृत्यः ॥ १४ ॥ संहारे निवर्त्तने ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मनसा संकल्पमा
 न त्वया पुरुषः कश्चित् पुमान्मर्त्येषु मानद ॥ दिवि वा वर्त्तते क्षत्रं त्वत्प्रधानमरिंदम ॥ ७ ॥ अर्जुन उवाच भगवन् ददासि चेन्मत्स्यं कामं प्रीत्या वृषध्वज ॥ काम
 ये दिव्यमस्त्रं तद्द्वोरं पाशुपतं प्रभो ॥ ८ ॥ यत्तद्ब्रह्म शिरोनामरौद्रं भीमपराक्रमं ॥ युगातिदारुणे प्राप्ते कृत्स्नं संहरेते जगत् ॥ ९ ॥ कर्णभीष्मरूपद्रोणेर्भविता तु महाहवः ॥
 त्वत्प्रसादान्महादेव जयेयंता न्यथा युधि ॥ १० ॥ दहेयं येन संग्रामे दानवान्नाक्षसांस्तथा ॥ भूतानि च पिशाचांश्च गंधर्वानथ पन्नगान् ॥ ११ ॥ यस्मिन् शूलसह
 स्त्राणि गदाश्चोग्रप्रदर्शनाः ॥ शराश्चाशीविषाकाराः संभवंत्यनुमंत्रिते ॥ १२ ॥ युध्येयं येन भीष्मेण द्रोणेन च रूपेण च ॥ सूतपुत्रेण चरणेनित्यं कटुकभाषिणा ॥
 १३ ॥ एष मे प्रथमः कामो भगवन् भगनेत्रहन् ॥ त्वत्प्रसादाद्दिनिर्दत्तः समर्थः स्याम हं यथा ॥ १४ ॥ भव उवाच ददामि ते खंडयितुमहं पाशुपतं विभो ॥ स
 मर्थो धारणे मोक्षे संहारे चासि पांडव ॥ १५ ॥ नैतद्देदमहं द्रोपि नयमो न च यक्षराट् ॥ वरुणोऽप्यथ वा वायुः कुतो वेत्स्यंति मानवाः ॥ १६ ॥ न त्वेतत्सहसा पार्थ मो
 क्तव्यं पुरुषे क्वचित् ॥ जगद्दिनाशयेत्सर्वमल्पतेजसि पातितं ॥ १७ ॥ अवध्यो नाम नास्य तत्र त्रैलोक्ये स चराचरे ॥ मनसा च क्षुपावाचा धनुषा च निपातयेत् ॥
 १८ ॥ वैशंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा त्वरितः पार्थः शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ उपसंगम्य विश्वेश मधीष्वेत्यथ सो ब्रवीत् ॥ १९ ॥ ततस्त्वध्यापयामास सरहस्य
 निवर्त्तनं ॥ तदस्त्रं पांडव श्रेष्ठं मूर्त्तिमंतं मिवांतकं ॥ २० ॥ उपतस्थे च तत्पार्थं यथा च्यक्षमुमापतिं ॥ प्रतिजग्राहत चापि प्रीतिमानर्जुनस्तदा ॥ २१ ॥ ततश्च चालपृ
 थिवी सपर्वतवनद्रुमा ॥ ससागरवनोद्देशासग्रामनगराकरा ॥ २२ ॥ शंखदुंदुभिघोषाश्च भेरीणां च सहस्रशः ॥ तस्मिन्मुहूर्त्ते संप्राप्ते निर्घाताश्चापतन्मुहुः ॥ २३ ॥
 अथास्त्रं जाज्वलद्द्वोरं पांडवस्यामितौजसः ॥ मूर्त्तिमद्वैस्थितं पार्श्वे ददृशुर्देवदानवाः ॥ २४ ॥ स्पृष्टस्य त्र्यंबकेणाथ फाल्गुनस्यामितौजसः ॥ यत्किंचिदशुभं देहेत
 त्सर्वं नाशमीयिवत् ॥ २५ ॥ स्वर्गं गच्छेत्पुनर्जातरुयंबकेण तदार्जुनः ॥ प्रणम्य शिरसाराजन् प्रांजलिर्देवमैक्षत ॥ २६ ॥ ततः प्रभुस्त्रिदिवनिवासिनां वशीमहाम
 तिर्गिरिश उमापतिः शिवः ॥ धनुर्महद्दिति जपिशाचसूदनं ददौ भवः पुरुषवराय गांडिवं ॥ २७ ॥
 त्रेण निपातयेत् शत्रुं धनुषेति बाणप्रयोगेण ॥ १८ ॥ अधीष्व अध्यापय ॥ १९ ॥ २० ॥ उपतस्थे कर्मव्यतिहारे तद् पार्थः अस्त्रं प्रत्युपनत एव मत्स्यं पार्थं प्रतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ निर्घाता उत्पाताः ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ वशीवश इच्छातद्वा नृ तज्जयीत्यर्थः ॥ २७ ॥